

ધશ્વર વિવાહ.

તથા

રક્ષમણી વિવાહ.

આ બંને સાથે મુધરાવી.

છવાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામાનંદ્ર જાગુજે.

પુસ્તકાલય-અમદાવાદ.

આવૃત્તી બીજી-પત. ૪૦૦૦

અમદાવાદ.

ધી રાજનગર ટાઇપ ફાઉન્ડરી, પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

પટેલ, જ્ઞેશભલાધમુખાજીએ છાપેલ.

સંવત્ ૧૯૬૨

સને ૧૯૦૬

કીમત ૦-૦-૬

૬૫:૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અ.ક.દોવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંસ્થા

ધૈર્ય વિવાહ.

શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ શ્રી સારદાય નમઃ ॥ શ્રી ગુરુકૃપાય નમઃ ॥

શ્રી ભવાની શંકરાય નમઃ

અથ ન્હાનો ધૈર્ય વિવાહ લખ્યો છે.

રાગ ધોળ. શંકર સારદાને શીશ નામું રે. શરૂઆ ગણ
પતિ બુદ્ધો બુદ્ધ સામું રે. સમર સારદા સમરથ બહીરે,
અંખા આમો અવિચળ વાહીરે. પરમોદીને પુછેછે વાત
રે, ઠમં પરણ્યા તે શંકુનાથરે; વીવાહ વૈકુંઠનાથે વખાણ્યો
રે. એવો દેવીદાસે ન બણ્યોરે. ૨ પ્રભુજીનું નામ પ્રિછાઉરે,
વીવાહ વિગતે કરીને ગાઉરે. ૩ ધોળ. વીવાહ વિગતે વરણ
યું, મારીઆણાં કરોને મયાય; દીન વચન દેવીદાસનાં દેવી
કરોને દયાય. ૧ એક સમે નારદ આવીયા, જ્યાં હતા શંકુનાથ;
પ્રીતે શું પ્રભુજીને પ્રીછવી, કહે રૂપી આગળ તે વાસ. ૨ નાર
દ કહે નયણે નિરખતાં, એવી કન્યા ન બણુ કોય; સમોવડ
શંકુનાથની, સરખા તે સખીહોય. ૩ રાંગ પ્રથમનો. વળતી
રૂપીએ માંડી છે આત રે, તમે સાંભળો શંકુનાથરે; અહીંથી
રૂદ્ધ મણી છુટી થાય રે, તહીં રહે છે હીમાચલ રાય રે. ૪
તેને ધર છે મેતાં નારી રે, તેને કુળે છે કન્યાકુંવારી રે. કહે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૩૫ * વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હૃશ્યર ચિવાડુ

વિષય ટી - : ૪

શોભા તેની ધણી કહાવી રે, મહારૂપ અનુપમ કાવી રે. ૨
 હીસે દેવી તણા અવતાર રે, શોભા કહેતાન આવેમાર રે;
 હી ડે હંસતણી ચંતી ધરતી રે, ભુમી ઉમર ડગલાંભરતી રે.
 ૩ કટી બણીએ કુશરી લાંક રે, અવનિ પર આડો અંકરે;
 વેણે વાસુકી નાજા લબ્યા રે, હીસે કંચન સરખી કાયા રે. ૪
 ચરણ કદબીસ્તાંભ શા બાણું રે, તમે રૂપીશ્રી અધિક વખા-
 નુ રે; બેઠી છે તે બાલ કુંવારીરે, સામા શોધે છે વસ્ત્રે વિ-
 ચારીરે. ૫ કહે નારદ નયણે મેં નિરખીરે; દેવ કન્યા છે
 શંભુ સરખીરે; શંભુ કહે તમે નારદ બએરે, રૂપી વાસુકી
 વહેલા થાએરે. ૬ શુભ કામ કરો પ્રેમ આણીરે, રૂપી આ-
 દયા સુણી એવી વાણીરે; એમ કહીને ત્યાં નારદ આન્યારે,
 મહાદેવનાં માગાં લાવ્યારે. ૭ જ્યથી માત પિતા મનમોહરે,
 એવો વર કન્યાને સોદરે; વળતી રૂપીએ માંડી વાતરે, વર
 સારો છે શંભુનાથ રે. ૮ જને સુરનર મુનીવર બણેરે, વર
 રૂડો તે વ્રેદ વખાણે રે; ત્યારે બોલીઆં મેનાં માય રે. ઢાણ
 અંડો વર રસ્ય રે. ૯ એતું કુળ છે કવી બત રે. એતો વર
 કવી છે નાતરે; કહે નારદ સાંભળો ખર્ચ રે, એને કુળ છે
 આદ્ય વડાઇ રે. ૧૦ એતું સુંદર કુળ ખડુ સાર રે, દેખી મ
 ન માને છે માર રે; જ દાસણુબુગમતું કહે તમનેરે, તેવી
 એટલ વરધ છે અમને રે. ૧૧ અધરજી છે વિવાહ સરખારે

એવાં વચન સુણી રાયહરખ્યા રે; જોયાવિનાઅજોયું કીધું
રે, શંભૂનાથનું શ્રીફળ દીધું રે. ૧૨

ઢાળ. રાય કહે રૂપી સાંભળો, જુગતે શું લાવોજન; મો
ઢા તે મહીપતી આવશે, રૂડી પેરે વધસે માન. ૧ રાગપ્રથ-
મનો. નારદ કહે સાંભળો રાય રે, કહુ મહાદેવનો મહીમાયરે;
બ્રહ્માદીકને શ્રી ભગવાન રે, સાથ આવશે સર્વ સમાન રે. ૧
એવાં વચન કહી રૂશી વળીયારે, પ્રભુજીને પંથે પળીયારે;
મહાદેવને મંદીર આંબ્યા રે; રૂપી રૂડા સમાચાર લાંબ્યા રે. ૨
હીમાચળે તે કન્યા દીધી રે, શંભૂનાથની સગાઈ કીધી રે; એ
ની વાત કહી છે વહાલી રે, શીવે હસીને લીધી છે તાળી રે.
૩ ચાલો જગદીશ પાસે જઈએ રે, વીવાહ વૈકુંઠનાથને કહીયે
રે; લક્ષ્મી વરને તેડી લીજે રે, પરીચાણ પ્રભુજી શું કીજે રે. ૪
હીમાચળને હરખ ન માય રે, મહામંડપ રચીયો ત્યાંય રે;
તેડયા સલાટ સુતારસોનાર રે, તેડયા કારીગરો તે ધાર રે. ૫
બ્રહ્માજીએ મહુરત સાડ સાંધી રે, દીશા જોઈને દોરડીખાં-
ધી રે; ભુમી ચાર જોજન ભરી લીધી રે, પરવાળાંની પુરણી
કીધી રે. ૬ મણી જડીત મોડ ઘડાંબ્યા રે, ત્યાં બ્રાહ્મણો
સરવે આંબ્યા રે; ભુમીથી ઉંચા ભવન આકાસે રે, તેજ તણે
જહુ પ્રકાશે રે. ૭ માંહી જુકતી તણી અતીજણી રે, નવર-
મની રચના આણી રે. ઢાળ. રંગની રચના આહરી, જુજવી

જીજીવી જાત; મેઘ માજાનેચિત્રશાળા, લલી ઓપેછેભાત. ૧
 મેરૂ પરવત પંખી પ્રગટયા, ફળ વેલ સુખકાર; નયણેથી તે
 નીરખતાં, કહેતાં ન આવે પાર. ૨ રાગ પ્રથમનો. એવી મંડપ
 રચના માંડીરે, ચતુરાઈથી ચીત્રકહાડીરે; માંહીભેદ હુલવણી
 ભારી રે, માંહી બાજીગર રચના ન્યારીરે. ૧ બ્રહ્મા વેદ ભણ
 તા તેઠારે, વરણવતાં ન આવે પાર રે; મંત્ર ભણતા
 ગોરજીમન ગમતારે, ભાટ ચારણુરમતાને ભમતા રે. માંહી
 ગોપ વાંસળીઓ વાળારે; ત્યાંતો ચાલતા મારગ ટાળ્યા
 રે; કાઈ ઘોડે ચડ્યા અસ્વારરે, બખતરપાખરનો નહીપા-
 ર રે. ૩ મહી મત મેંગળ મદગરતારે, માંહી લકાઈ મસ્તી
 કરતા રે; શુંઠ વાળાનેસાંકળો છાજેરે, ગળે બંધીયા તે હથ
 વર ગાજેરે. ૪ માંહી મહી પ્રતીજ્ઞા કરતા રે, માંહીગાંધર્વજ્ઞા
 ન ઉચરતા રે; ત્યાંઆનંદ ઓછવ થાયરે એવું લખીયું છે
 મંડપ માંયરે. ૫ બીજી નાટક વાત ન જાણું રે, વનસ્પતી
 શુંસુખથી વખાણું રે; માંહી અનુપમ આંખા ફળીયા રે, જો-
 વા જોવા જાંબુડા ગળીયા રે. ૬ ગાળ્યાં પારેકનેખજુરરે, ફળ
 ફેફળને નાળીયેર રે. લીલી ફળોને કરમદિ પાકીરે, માંહી
 સારી સુખડ નહી ખાકી રે. ૭ મહી તજ જવંત્રી ઝાઝી રે;
 ઘોરડીએ ઘોરરહમાં ખાઝી રે; વળી જલમો છે ઝાઝી રે,
 લેલો દીસે છે નવરંગ લીલીરે. ૮ નવરંગી તે નાગરવેલી રે

સૌભાગ્ય વૈકુંઠની લાવી મેલી; વનસ્પતિ તે ભાર અઢાર રૂ,
 માંહી પંખી તણો નહી પાર રે. ૯ જ્યારે મધ્ય મંડપમાં
 આંધારે, ત્યારે હરખે શું હસે લખાવ્યા રે; માંહી મોર
 મધુસ બોલે રે, બેતાં ના આવે ઢાયલડી તોલે રે. ૧૦ માંહી
 નવરંગ સારસ રડા રે, માંહી કાળેર ચકલીને સુડા રે, માંહી
 પારેવા પોપટ પઢતારે, ત્યાં તો કુરંગી કુકડા વઢતા રે. ૧૧
 મેના બોલે છે શબ્દો મીઠા રે, બગ ધ્યાન ધરીને બેઠા રે; પર
 ભૂમી તણાં જ પંખી રે, તેની જાત લખી છે અસંખી રે. ૧૨
 એવી મંડપ રચના કહાવે રે, કવી જન શંભુનાથ લાવે રે;
 મઠી આગળ માંડવા ધાલ્યા રે; શંભુનાથ પરણવા આલ્યા રે.
 ૧૩ શીવે જુગતેશું જટા ખાંધી રે, પહેરી ફાટેલી કંથા સાં-
 થી રે; ભાર ભાંગ ધતુરાનો આણ્યો રે, મહાદેવે પોઠીડો પ-
 લાણ્યો રે. ૧૪ ગળે પહેરી છે રૂઢની માળા રે, અંગેલ પે-
 ટ્યા છે ભોરીંગ કાળા રે; શંભુનાથ સમાચાર કહાવે રે, એવો
 વેશધરી વર આવે રે. ૧૫ નવ બેબની નેણુ સમારી રે, સા
 મૈથે આવી સુંદર નારી રે; બેવા ગયાં છે જન જમાધરે, ત્યાં
 તો મેનાં રહ્યાં મુરછાઈ રે. ૧૬ ભુખ્યો પ્રાહમણુ જુડો બ-
 હ્યો રે, અણગમતો આંગણીએ આણ્યો રે; એવાં વચન કહી
 સહુ બેય રે, જઈને કહ્યું હીમાચળ રાય રે. ૧૭ માતા કુંવરી
 ને એમ કહાવે રે, તારો બળદે ચડી વર આવે રે; કુંવરી કહે

કરમની વાત રે, વર પામી હું શંભુનાથ રે. ૧૮ ઢાળ મેં નહી
 નું મન માને નહી, તેના કંઈક અવગુણ ગાય; પેરે પેરે કરી
 પ્રીછવે, આધીત થઈ ઉમયાય. ૧ જનમ આપે જનેતા પણ
 કરમ ન આપે કાય; પાણી પીને ધરશું પુછવું. તેની જાતલત
 શી જોય. ૨ આંગણે આંગ્યો વર આશા કરી તે, વરયાવીના
 કેમ જાય; કરમ બંધન કીજીએ તો, દોષ લાગે મારીમાં. ૩
 સગ પ્રથમનો. જે મને રૂપીએ વર આપ્યો રે, તે મેં સાચ
 કરીને થાપ્યો રે; ઋણ લોકમાં તપ મેં કીધું રે; શંભુનાથનું
 સગપણ લીધું રે. ૧ એવાં વચન કહી કરી વાતરે, સુખથી
 જોડ્યાં મેનાં મનરે; આતો પુત્રી મેં ક્યાં ચકી જઈ રે, ની-
 પની ગળથુથી ન પાછ રે. ૨ વણ દીઠ શું વરને વખાણોરે,
 હંસ કાગને કાઠ બંધાણો રે; પહેલાં પોખવા જે કંઈ જશેરે
 તેને સર્પ તે સામાં થાશેરે. ૩ એમ માનની મનમાં વીમાસેરે
 કાણુ જાય તે જોગી પાસેરે; કેવ કન્યા એને કેમ દીજેરે, મા-
 ટે રૂઢુ ગમે તેમ કીજેરે. ૪ સહુ હાંશી કરે એને દેખીરે, ક-
 ન્યા કેમ દીજે દેખી પેખીરે; એને કુળવંતો જમાઈરે, દેખી
 નારી રહી મુરઘાધરે. ૫ ઢાળ મેં નાનું મન માને નહી, અને
 આગણે ઉભા ઈશ; પારવતીના પ્રેમ જોઈ રૂપ; પ્રગટયું ઉ-
 મીયા ધીસ. ૧ સુર્ય સમોવડ વદન ગળકે, કળા કાટી પ્રકા-
 થ; જોતાંમાં ખામી નહી જરા, તેનો કહું શો તાસ. ૨ હવે
 હરખ્યા શ્રી હરી, અંગે વાધ્યો ઉછરંગ; શણગાર સજી સહુ

સુંદરી, બહુ નારી બની નવ રંગ. ૩ ધુશળ મુશળ કર ધરી
 મલપતી મંગળ ગાય; પોંખી કરી પધરાવીઆ, મહાદેવ મં
 ડપ માંય. ૪ રાગ પ્રથમનો. વર મંડપમાં પધરાવ્યારે, ત્યાં
 તો મોટા મુનીવર આવ્યારે; બ્રહ્મા સાથે સોહે બ્રહ્માણીરે, ઈંદ્ર
 સાથે સોહે ઈંદ્રાણીરે, ૧ રવી સાથે તે રાંદલ રાંણીરે, હીમા
 ચળની સાથે છે મેનારે; વળી કરૂં વખાણ હું કેનારે, શીવ
 બેઠા પલાંઠી વાળીરે, મધુ પરકમાં કાંસાની થાળીરે; લક્ષ્મી
 શીવને લુણુ ઉતારે, સત્યભામા તે સહુને વારેરે. ૩ સહુ નાટક
 બોલે છે બોલેરે. નાવે જાંબુવતીને તોલેરે; રૂપમણિ અણિયે-
 રે ગાયરે, રાધીકા તે વારણે જાયરે. ૪ સહુ બોલે શંભુની પ
 ક્ષેરે, જળ આવ્યાં મેનાને ચક્ષેરે; અતિ આનંદે પરણ્યા ઇશ
 રે; સાથે જનયા શ્રી જગદીશરે. ૫ કન્યાદાન દે હીમાચળ
 રાયરે, મળી માનની મંગળ ગાયરે; ધન ધન થયો અવતાર
 રે, વાજ વાજે દુદંભી અપારરે. ૬ બ્રહ્મા સાશ્વત મહુરત સાં-
 ધીરે, લીલા વાંસની ચોરી ખાંધીરે, સુંદર મંગળ વરત્યા છે
 ચારરે, શીવજી આજ્ઞાગ્યા કંસારરે. શીવને હાથ ગ્રહણું ત્યાં
 થાયરે, દાન આપે હીમાચળ રાયરે; રાયે હસ્તી આપ્યા શ-
 ણુગારીરે, ઉપર અંકુશની અંખાડીરે. ૮ લાંબી ડોકના સાં-
 ઢીયા સારરે. ગાયો ભેંસોનાટોળાં અપારરે; રાયે રથ આ-
 વ્યા છે કોડરે, સાથે ઘોળા ઘોશનિ બેડરે. ૯ પ્રભુને પેરામ-

હી ધણી થાયરે; પીળાં પીતાંબર દેવરાયરે; ઘેર બાંધ્યા દીશે
 ધર ઝોળ્યાંરે, ધણાં લાંબા પનાદાર પહેળાંરે. ૧૦ ભર જરી
 યા જગા મન ભાવેરે, મન ગમતા મશરૂ મંગાવેરે; વળી લા
 વે બીજ નવરંગીરે: જન માંડવે અતી ઉછરંગીરે, ૧૧ ધ-
 હી જુગતે જમાડી છે જનરૂ, આપ્યાં જવંત્રીને પાનરે; ગાય
 ગાંધર્વ અપસરા ગાનરૂ, છુટયા બંધ થકી બંધીવાનરે. ૧૨
 શીવજી પરણીને ચલ્યા કઇલાશરે, મૃત્યુ લોક મેહેલ્યો દેવી
 દાસરે; વાસાવડમાં વાસો વસેરે, અતિ આન દેવીવાહકહે
 છે રે. ૧૩ જઠાર્ઠ ઈશ્વર વીવાહ ગાશેરે, તેનાં પાતક પ્રલય
 ગાશેરે; જ ઠાર્ઠ સાંભળશે નરનારીરે, તેની આશા પુરે ત્રીપુ
 રારીરે. ૧૪ વિવાહ સાંભળી ધરશે ધ્યાનરે, તેને રાંઝે તેથી
 ભગવાનરે; તેને કૃપા કરે શંભુનાથરે, ગાલે સંકટ વેળાએ હા
 થરે. ૧૫ ધન ધન પુત્ર પરીવારરે, આપે પારવતી ભરથારરે
 જ ઠાર્ઠ પ્રેમ ધરી વીવાહ ગાશેરે; તેની શ્રી હરી પુરશે આશ
 રે. ૧૬ ઢાળ. પ્રીતેશું આપે શ્રી હરિ, તેના મનની તે પુરે
 આશ; શ્રાતાજન સહુ સાંભળીને જોલો શ્રી અવીનાશ. ૧
 ઈતીશ્રી દેવીદાસ કૃત ઈશ્વર વીવાહનાં ધોળ સંપુર્ણ. સમાપ્ત.

રૂક્ષમણિ વિવાહ

મીઝણેશાય નમઃ અથ શ્રી રૂક્ષમણીવિવાહલીખ્યતો
 ૧૬ રાગ. ઢાળ. કુંદનપુર વીવાહ રચ્યો, ભુપતિભીમકરાય;
 કન્યા દેવ શ્રીકૃષ્ણને, આનંદ ઉર ન સમાય. ૧ રૂક્ષમણે તે
 લો જાણીયું, ઉર આંચો અતીશે કાળકન્યા ન આપુ શ્રીકૃ-
 ણને, એજે ગાયો તણો ગોવાળ. ૨ રૂક્ષમણનું મન મેહેલું,
 તેડાંચો શિશુપાળ, રૂક્ષમણિએ ખખરજાણી, અંતરઉઠી ઝાળ
 ૩ દુર ઘણી દ્વારામતી, રહ્યો લગ્નવચ્ચે દીનએક; અંતરજામ
 આવળે, રાખશે મારી ટેક. ૪ એવું તે કહાને કુંવરા, કરો
 ઝગળ લખવા આશ, મુક્તાનંદ કહે માનુની, થઈ જગતથી
 ઉદાસ. ૫

૫૬ ૨ સગ ધોળ. મારી સાર લેજો અચીનાશીરજાણી
 જનમો જનમની દાસીરે. ૧ વાંચીકાગળવહેલા આવોરે, મારા
 લનના તાપ બુઝાવેરે. ૨ દીન એક લગ્ન વચ્ચે આણીરે, મે-
 હેલા આવળે સારંગ પ્રાણીરે. ૩ મેંતો તમઅરથે તનકરા-
 ચુરે; મેંતો તમ અરથે ચિત્ત ધરીયુરે. ૪ તમ નાથરે નહાં
 આવો વેહેલારે; તબું લગનથી પ્રાણ હું પહેલારે. ૫ કંહે
 મુક્તાનંદ મોરારીરે, વાહલાસખળેટકઅમારારે. ૬ ૫૬. ૩ રાગ
 ધોળ. લઇને ઝગળવિપ્ર સાધાંચો, હરાની કંડલાથી દ્વારીકાંઆ
 બોરે, દેખીદ્વારકાં મહાસુખ ધામ, જેના રાજહેસુ દીરશ્યામ.

સવહાલે વિપ્રને આવતો જણી. ઉઠ્યા સનમુખ સારંગ પાણી. ૩
 પુછી જેમને કાગળ લીધો, વાંચી પત્ર હય દ્રઢ કીધો. ૪ પુ-
 જ્યા વિપ્રને દઈ ધણું મન, જવા તૈયર થયા લગવાન. ૫
 સાથે સ્થમા વિપ્રને ખેસારી, આડ્યા કુંદન પુર મોસારી. ૬ એવા
 કલત વલ્લભ ગિરધારી, જય મુક્તાનંદ ખલહારી. ૭
 ૫૬ ૪ ઢાળ. માનની મનમાં ચિંતવે, કયમ નાવ્યા સુ-
 જ્ઞ શ્યામ; વાર ઢમ થઈ વિપ્રને, નવસરયું મારું કામ જો.
 નહિં આવો જદુપતી તો, તણશ મારા પ્રાણુ; એવામાં દીજ
 આવીયા, જેમ આવે રામનું, બાણ. ૨ વિપ્ર વદન જોઈ વીનતા
 ઉર આવ્યો આનંદ અપાર; પ્રાણુ જીવનપધારીયા, જુગ જીવન
 જુગ આધાર. ૩ કુંદનપુર આવીયા, સુણી ભુપતિ ભીમકરાય;
 સામા જઈ સનમાન કીધાં, આનંદ ઉર ન સમાય. ૪ ત્રીકમ
 તોરણુ આવીયા વરતીઓ જય જયકાર; મુક્તાનંદ યહે મા
 નુનીના, પુન્ય તણે નહીં પાર. ૫ ૫૬ ૫. રાગ. ઘોળ. દેવી
 પુજ્યાનો મસલેઈને પ્યારીરે, આલીનીરખવા કુંજ ખિહારીરે.
 ૧ સાથે લેઈને પુજનો સામાનરે, નેણે નીરખ્યા શ્રીભગવાનરે.
 ૨ હરીનાભક્ત આદીના માનીરે, ભાવે પુજ્યુ આ ભવને
 ભવાની. ૩ ૩ પછે રૂપ પ્રયાશ્યું બાળીરે, પ્રમેદ પામવા શ્રીવ-
 નમાળીરે. સંગે અસુર હતા રખવાળરે, દેવી રૂપે પડ્યા
 તતકાળરે. ૫ વેગે આવિયા અંતરજમીરે, મધ્યો સ્થિતાનંદ તા

સ્વામીરે. ૬ પદ ૬ રાગ ધોળ. કર સાહીને રથપર લીધાં,
 મનવાંછિત કારજ સિંધ્યાં. ૧ કન્યા હરણ કરીહરીવળિયા.
 સેન્યા સોત ત્યા બળિભદ્ર મળિયા. ૨ વાંસેરૂકમૈઆ ચઢયો
 શિશુપાળ, કન્યાઠમ કરીલેશે ગોવાળ. ૩ બાંધા દ્વારીકામાંથી
 લાવું; નહાંતા પુરમાં પાછો ન આવું. ૪ જઈને જહુપતિ
 સગ યુધ કરીયો, નહાલે સરવે તણો મંદ હરીયો ૫ રૂકમૈ-
 આની વાઢી છોદાઢી; કાપી કશને મેહેલ્યો છે કાઢી. ૬ રૂક્ષ-
 મણીના શોક નિવારી, સુદતા નંદ પધારયા મોરારી ૭ પદ. ૭

રાગ ઢાળ. માધવપુરનો માડવો, આવેજદવકુળનીજન;
 પરણે તે રાણી રૂકિમણી, વરવાંછિતશ્રીભગવાંન. ૧ જદવ
 જનૈયા થયા, વળી માંડવિયા પણહોય; વિધિ સહીતવિવા
 રચ્યો, કસર ન રાખી દાય. ૨ માણેકથંભ મંડપ રચ્યો,
 મધ્યે ચોરી બાધી સાર; મોહન આન્યા માંહરે, દાટી ભુવ-
 નનો કિરતાર. ૩ માંથે તે મુગટ જડાવનો, કાનેકુંડળમકરા
 કાર; બાંયે બાજુબંધ ઊરખા, કોટે કૌસ્તુભ મણીનો હાર. ૪
 શોભે ધણુ શણુગારમાં, પાતાંબર અતિઉદાર; હેમ કડાં બેઠે
 હાથમાં પાચે ઝાંઝરનો ઝમકાર. ૫ વાલાનું વદન સોહામણું
 બણુ ઉગ્યો પુન્યમનોચંદ; સુકતાનંદ કહે મોહનવરને જોતાં.
 થાય આનંદ. ૬ પદ. ૮ રાગ ધોળ. પછી લાડણીને
 શણુગારીરે, પીઠી ચોળીને પાટ બેસારીરે. ૧ નીલાસાડીધરી
 તન સારીરે, જણે રીઝે શ્રી ગીરધારીરે. ૨ સોળે શણુઆર

અંગે ધારીરે; ચાલીમેટવા દેવમોરારીરે. ૩ સંગે માનનીમં-
ગળ ગાયરે, તેની શોભા વરણવી નજાયરે. ૪ એ રીતે મંડ-
પમાં આઠ્યાંરે, તેડી પિયુનીપાસે પંધરાઠ્યાંરે. ૫ કર સાચો
સચરાચર સ્વામિરે; નારી માયરે મહાસુખપામીરે. ૬ શોભે
માંડર મહાસુખકારીરે; જયમુક્તાનંદ બલહારીરે. ૭

પદ્દ રાગ ધોળ. વરકન્યાની જોડી ધિરાજે, જોતાં કાઠી કામ
છપી લાજે. ૧ વાજે દેવનાં વાજઅપાર, પરણે અખીલભુવ-
નનો આધાર. ૨ અહ્માણુ ઓયરે વેદવચન; જોજોકાર થયે
તિભુવન. ૩ ચારેફેરા હરિ સંગે ફરિયાં; નારી જગતા જીવ
ણને વરીયાં. ૪ શોભે અખંડ અલૌકિક જોડ, માથેખત્રીશ
ભમરીનો મોડ. ૫ લાડો લાડી જમે કંસાર, તેનો નિગમન
પામે પાર. ૬ મુક્તાનંદ મહા સુખકારી, એવાં ચરિત્ર કર
ગીરધારરી. ૭ પદ ૧૦ રાગ ઢાળ. કંસ રજમતાંકામનીગોલે,
વિવીધ વચન રસાળ; શ્યામ સુંદર તે સાંભળી,
હસતા તે દિનદયાળ. ૧ ખંદીજન જોજોકાર કરે, ગાય
ગાંધર્વ મધુરાં ગાન, અનંત નાચે અપ્સરા, આવે સુર ચઢી
વઈમાન; અહ્માદિક સુર પુષ્પ વધી, કર વારંભવાર. ૬૯ ૬-
દામાં ગડગડે, વાજાંત્રનો નહિ પાર. ૩ ચારને મંગળ વરતીયાં,
વર કન્યાની બલી જોડ; રૂકીમણી લેઈ આવીયા, દ્વારીકાંશ્રી
રણજોડ. ૪ દીન બણી દયા આણી, પુરીમનની આશ; મુ-
ક્તાનંદ કહે ચરણ સેવા દેહને રાખો પાસ. ૫ પદ ૧૧

રામ ઠાળ શ્રી કૃષ્ણ પરણ્યા રૂક્મણીને આનંદ મોઝર
 જોણે એ વીવાહ નીરખીઓ, તેના પુન્ય તણે નહી પાર. ૧
 પ્રેમશુ માતાએ પોખીયા, જગજીવન જગઆધાર; લીએઉમેંએ
 વારણાં, પુત્રનાં વારમવાર. ૨ પુરવાશી સેઉ પ્રસશું; નીરએ
 તે નટવર નાથ, જન્મ તે સફળ કરી જાણીયો; મહાસુખીયો
 જો સહુ સાથ. ૩ રૂક્મણીએ ધારીયુ તે, સાચુકીધુ સામ,
 ભક્તજનનાં લાડ માળે, એવા ઉડણા ધામ. ૪ અધમ જન
 જોધારવા થયા મનુષ્ય રૂપ મહારાજ; પ્રાવનજશવીસ્તારીઓ,
 સુણતાં તે સીધે કાજ. ૫ નરનારી જે રૂક્મણીના, વીવાહ
 શીએ ગાય, તેને રીઝે શ્રી હરિ, ભવ ભત્રનાં પાતક પ્રલેથાય.
 ૬ શેષ પાર ન પામીઓ, કહેતાં તે હરીજસ આર; તોયતેના
 શુણ ગવાતા, છે અધમ જન જોધાર. ૭ મુકતાનંદ કહેમહા
 પ્રભુ, અચળ જગમાં જોડ; શ્રોતાજન જે સાંભળો તે, બોલો
 શ્રી રણછાડ. ૮ ઈતી શ્રી વીવાહ સમપુરણ મરતુ. અથવી-
 વાહનાં ફટાણાં લખ્યાં છે. ૫૬૧ અવિધાદેનટકી નાર,
 પ્રભુથી પાછાં ભાગે જો, એનું કહ્યું કર જો તેની સાથ,
 જમનુ લાડ લાગે જો. ૧ જમનું જખર જોર મારશે મેહું
 બાધી જો, બોલોશું પુટલ બોલ; આવડી શી આવી આંધી
 જો. ૨ બુડી મરો લાગે છે લાજ, વેણ શું વાંકાં કાઢે જો; પ્રભુ
 વીના જે બોલે બોલ, જમલડી ધક્કી કાઢે જો. ૩ હરિભજતાં
 આવે લાજ. કુડમાં કંઠાં રાજીજો; મુકતાનંદ કહે મુરખલો,

આધરો દીસે પાછળે. ૪ પદ ૨. નાની મોટી વસ્તુ સાંભ-
ળીનેર જશો. જગના જીવણને કોઈ દોષ નકશે. ૧ શ્રુતીને
સાંભળ્યા વીના બ્રહ્મ મતી થાશે; વીમુખ થઈને ધણાં
આસડાં ખાશે. ૨ સમજીને શીખામણ લાગે ભજે
અવીનાશી, મૂરખ ન માને તેને જમડાની ફાંશી. ૩ પ્રભુને
ભજે તેન સધળેછે સાર; મુક્તાનંદ મૂરખને સધળે અંધાર. ૪
પદ ૩. દુરલભ અવસર આળ્યો રે પ્રાણી ભજી દયો અવીના-
શી, પ્રગટ થયા છે વાહાલો વંદાવન કાશી. ૧ દરશન દઈને
દુઃખ કાપે ગીરધારી; સ્વાસે જે ઉસ્વાસે ભજે દેવ મોરારી. ૨
આ અવસર નહી ચેતો તો ધણું દુઃખ સેહેસો; ભિંટને ગધે-
ડાં થઈને ભાર તે વેહેસો. ૩ પ્રભુને વીસારી કોઈ બીજી વીલે
ચડશે, મુક્તાનંદ કહે મતી મુઠ નરકમાં પડસો. ૪ પદ ૪.
આજ ભવપાર ઉતરીયાંરે, આનંદ ભરયા; મારાં સેજ
તે કારજ સરીયાંરે આનંદ ભરયા. ૧ મારી મતી મોહન સં-
ગ લાગીર આનંદ ભર્યા. ૨ મદ મોહને રોતા કરીયારે, આ-
નંદ ભરયા. મેં તો સુંદર વર ઉર ધરીયારે આનંદ ભરયા. ૩
ત્રીલોકનાં સિરથ કરીયાંરે, આનંદ ભરયા; શામળીયાને ચરણે
દીધારેલ આનંદ ભરયા. ૪ મુક્તાનંદ મોહન મન પ્યારીરે, આ-
નંદ ભર્યા; મેં તો દરમત દુઝ્યા વિસારીરે, આનંદ ભર્યા. ૫
પદ ૪ સંપુરણ ઈનિશ્રી રૂપભણા વીવાહ તથા કુટાણાસમજી
રસજી શ્રી સહજાનંદ પિણ મસ્તુ.

જાહેર ખબર.

હું નીચે સહી કરનાર નમ્રતાપુર્વક
જાહેર કરું છું કે, આ ચોપડી તથા
બીજાં ઘણી જાતનાં અહિનાં છાપેલાં પુસ્તકો
તથા મુંબાઈનાં છાપેલાં સંસ્કૃત, હિંદુસ્તાની ગુજ-
રાતી, મરાઠી, ઈંગ્રેજી હીક્ષનેરીઓ, કૈષ્ણક ધર્મની વાર-
તાઓ તથા તરંગુમાંઓ, કાયદાઓ, વૈદકનાં તથા નાટકો;
કીરસાઓ જૈનધર્મનાં તથા સરકારી ગુજરાતી તથા ઈંગ્રેજી
વીગેરે નિશાળોમાં ચાલતી ચોપડીઓ તથા પહેલી ચોપ-
ડીથી તે સાતમી ચોપડી સુધીના અર્થ, ઇતીહાસના
પ્રશ્નોત્તર, વંશાવળીઓ વીગેરે બીજી ઘણી જાતનાં
પુસ્તકો સરસ છાપ ને સસ્તી કીમ્મતે મળશે.
નાંટ સામગ્રી લેવી હોય તેમણે પોસ્ટ પેડ
કાગળ બજી ખુલાસો કરવો નાટપેટ
કાગળ લેવામાં આવશે નહીં

સરનામું.

બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર બગુડે.

પુસ્તકાલય તથા દરવાજાના.

મું. અમદાવાદ.

